

befordringsudgifterne må anses for ekstraordinært store, men kun hvis den skattepligtige som følge heraf er vanskeligt økonomisk stillet. Nedsættelsen kan ikke udgøre mere end det beløb, hvormed udgiften, når offentlige befordringsmidler benyttes, overstiger 600 kr. årlig.

For at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet foreslås nu, at udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads — ud over den nævnte 600 kr.s grænse (grænsen blev i folketinget nedsat til 400 kr.) — skal kunne fradrages uden hensyn til skatteyderens almindelige økonomiske forhold. Det faste lønmodtagerfradrag skal efter forslaget ikke beskæres med dette befordringsfradrag og heller ikke med det befordringsfradrag, der i visse tilfælde indrømmes invalider.“

Finansministeren omtalte derefter den foreslåede adgang til i et vist omfang at få *gaver til foreninger med almennyttige formål* anerkendt som fradragsberettigede og fortsatte:

„I de senere år er der gennemført en række ændringer i indkomstbeskatningen til stat og kommune, hvorved skatten af de laveste indkomster er nedsat eller helt bortfaldet. Denne udvikling bevirker, at det efterhånden bliver mindre nødvendigt at give særlige regler om nedslag i indkomstansættelserne for folke- og invalidepensionister m. fl. Forslagets § 5 indeholder derfor bestemmelser om en mindre *stramning af nedslagsreglerne*. Hvis de udskrivningsregler, der gælder for indeværende skatteår, også fik gyldighed for det kommende skatteår, ville ændringen af nedslagsreglerne medføre mindre skattestigninger for en del af de skatteydere, der hidtil har fået nedslag. Ved beregningen af kommuneskatten for det kommende skatteår vil der i byerne og de bymæssige kommuner ske en forhøjelse af personfradragene. Denne forhøjelse vil helt fritage et betydeligt antal skatteydere med lave indkomster for at betale indkomstskat. Samtidig vil den bevirke, at en gruppe personer med lidt højere indkomster får forholdsvis store skattnedsættelser. For statsindkomstskattens vedkommende er det hensigten ved forslaget til udskrivningslov at foreslå visse ændringer, der ligeledes vil lette beskatningen for personer med små indkomster, og disse ændringer vil yderligere bidrage til at afbøde virkningerne af den nu foreslåede stramning af nedslagsreglerne.“

Videre omtaltes forslagene om at stille visse enlige skatteydere som forsørgere i skattemæssig henseende samt om ændringer i ligningslovens områdeinddeling.

Lovforslaget undergaves i folketinget en indgående udvalgsbehandling, der resulterede i de ovenfor omtalte ændringer, som med en enkelt undtagelse var tiltrådt eller foreslået af udvalget som helhed. Undtagelsen drejede sig om børnefradragene, der af venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer fore-